

Zorgverleners in beweging

Jeugdarts Els Jonker, Esther Overweter van Justitiële Jeugdinrichting Teylingereind en mantelzorger Sterre Hunvie: allen zijn ze op hun eigen manier met de toekomst bezig. Hoe ziet hun werk eruit? Welke veranderingen komen er op ze af? En hoe gaan ze daarmee om? Drie zorgverleners aan het woord.

Els Jonker

Esther Overweter

Sterre Hunvie

Sterre Hunvie

Mantelzorger en moeder van Victor (12 met Asperger), Hugo (9 met ADD) en Sam (4)

“Neem geen genoegen met ‘uw kind doet het goed’”

Complimenten voor je kind omdat het zich zo goed gedraagt zijn fijn. Maar andersom, als je kind snel boos wordt, krijg je vaak te horen dat hij lastig is. Wat kunnen ouders nu met de term ‘lastig’? Is de opvoeding niet goed? Krijgt mijn kind niet het juiste voedsel? Moet ik naar de huisarts?

Tegen Sterre zei de juf van school: “Laat uw zoon eens testen; dit gedrag zit namelijk in Victor zelf.” Het werd de diagnose Asperger. Dat ging zo: “Eerst zijn we bij de huisarts langs geweest. Die wist in eerste instantie niet zo goed wat hij ermee moest. Bij het CJG werd ons vervolgens geadviseerd om contact met de GGZ te zoeken. Daar bleek dat er een wachtlijst van driekwart jaar was.” Sterre kon niet wachten: “De boosheid van Victor was inmiddels omgeslagen naar blinde woedeaanvallen. Terug bij de huisarts werden we doorverwezen naar een kinderpsychiater, die de diagnose Asperger stelde.”

In zichzelf gekeerd

Bibliotheken en websites staan vol met informatie over Asperger die Sterre kon gebruiken. Nu Victor 12 is heeft ze contact gezocht met jeugdzorg. Hij leert nu samen met een ambulante begeleider sociale vaardigheden en wenselijk gedrag aan.

Hugo (9) bleek zich anders te gedragen. In zichzelf gekeerd, maar ook heel chaotisch. In de klas was hij een stil kind. Hij kon de prikkels, zoals mooie versieringen in de klas, niet verwerken. Lezen en schrijven werd moeilijk. Diagnose dit keer: ADD. Sterre: “Daar was veel minder informatie over te vinden: niet meer dan twee boeken. Websites gaan altijd over ADHD.” Maar met de diagnose ADD op zak en de juiste begeleiding heeft Hugo uiteindelijk groep 3 goed doorstaan.

Je bent zoals je bent!

“Een diagnose verandert je niet, het is een bevestiging van je karakter”, zegt Sterre. “Heeft je kind astma, dan is het logisch dat je daar medicijnen voor krijgt. Bij psychische aandoeningen is dat nog altijd anders.” Sterre wil aan ouders meegeven dat je bij het 10 minuten-gesprek de leerkracht moet laten benoemen wat er goed en minder goed gaat. “Neem geen genoegen met alleen ‘uw kind doet het goed’.”

De juiste diagnose is dus van het grootste belang. Ook voor Sterres man: “Hij bleek ook ADD te hebben.” Rest de vraag hoe dit allemaal te behappen is voor haar. Dat is te lezen in een mooi boek en in haar blogs, waar ze óók nog eens de energie voor gevonden heeft.

[Het leven met ADD](#)

[Blogs op www.sterrehunvie.nl](http://www.sterrehunvie.nl)

donderdag 16 december 2014